

Gutiérrez Mellado, bon amic de Girona

crònica

La mort a la carretera del capità general Manuel Gutiérrez Mellado s'ha sentit especialment Catalunya i molt concretament a Girona. Malgrat que en la seva llarga carrera militar no havia estat destinat per molt de temps en el nostre país, en la seva etapa de responsabilitats polítiques com a vicepresident del Govern Central va gaudir de molts períodes de vacances a la Costa Brava. Primer a Sa Riera i en encetar els anys 80 a Cadaqués.

La vinculació amb Cadaqués va venir per l'amistat i la gestió personal del senador gironí Ramon Sala i Canadell, que si bé és un personatge vinculat a la Garrotxa, no menys notable és la seva relació amb aquesta singular població del nord de la Costa Brava. La família Sala té una casa magníficament situada que, tradicionalment, és un lloc d'acollida on es dona sentit a la pràctica de l'hospitalitat més autèntica. En la primera estada

de la família del militar a Cadaqués, va intervenir en la gestió l'Ajuntament i la Diputació de Girona. Com recorda per a la *Revista de Girona* el mateix senador Sala, «no estaven gaire convençuts d'escollir Cadaqués, els vaig haver d'explicar la situació geogràfica; a més, el primer pis que van llogar presentava algun problema per als serveis de seguretat, era al barri de l'església. Les seves estades eren de tipus familiar, amb fills, néts, els seus cunyats... Ben aviat es va identificar amb l'ambient i la gent de Cadaqués. Especialment el matrimoni, Manel Vehí i Montserrat Kontos, que han esdevingut veritables amics de la família Mellado. L'any següent va ser possible llogar una nova casa, just al costat de la nostra. Era un lloc perfecte. Tenia un jardí suficient i la família s'hi podia moure a gust».

Després d'aquesta estada i sempre amb la guia del senador Sala, el general Gutiérrez Mellado es va endinsar en la realitat de les nostres comarques. Especialment per la Garrotxa. Va fer recorreguts per les esglésies romàniques de Sant Feliu de Riu, Santa Bàrbara de Pruneres, el santuari de les Agulles, Santa Maria d'Escales. Eren uns viatges fets amb total discreció. L'objectiu era aprofundir en el coneixement, el més autèntic possible, de les arrels i les identitats del nostre país. Aquestes estades servien també per establir nous contactes humans, veritables amistats gironines. El conegut polític i promotor d'art Arcadi Calzada en seria una de les més

L'última fotografia de Gutiérrez Mellado: a l'hotel Palace de Madrid, el 12 de desembre de 1995. D'esquerra a dreta: Adela Pedret, el capità general, la seva filla, Vicenç Pedret, l'esposa del militar i Ramon Sala.

El general Gutiérrez Mellado va dedicar aquesta fotografia al senador Sala Canadell. Correspon a un moment de la primera estada del militar a Cadaqués.

notables. El senador Sala va acompanyar el capità general als populars suquets de Pere Portabella, un lloc i un moment de trobada de moltes de les personalitats que gaudien de les seves vacances a la Costa Brava. Tal volta era l'únic acte més o menys social en què participava el militar, que habitualment dedicava les seves vacances a reposar, llegir, jugar alguna partida de cartes: era un veritable tècnic del joc del bridge, però a Cadaqués practicava els jocs del país.

Al cap de Creus, amb un campió de pesca submarina, l'any 1980.

Aquesta activitat li permetia mantenir uns contactes molt directes amb els ciutadans. El caràcter obert i senzill de la família del militar encara facilitava més, si cal, aquesta relació humana i cordial amb els cadaquesencs i els molts amics

que tenien entre nosaltres. Les estades a la Costa Brava es van mantenir fins que la casa de lloguer va ser recuperada pels propietaris (una coneguda família de Figueres). Aquest fet va ser molt lamentat pel militar i la seva família. Els darrers estius anaven a Comillas, un lloc també molt bonic, però prou diferent de la Costa Brava, amb un clima que no era el millor per a la ja delicada salut del capità general, afectat per un problema de l'aparell respiratori, en bona part provocat per ser un fumador fidel, malgrat les recomanacions mèdiques. Els que l'envoltaven, també els seus serveis de seguretat, sempre rebien aquella petició: «¿Tienes un cigarrillo?».

El seu darrer contacte amb els gironins va ser poques hores abans de l'accident en què moriria l'exvicepresident del Govern Central. Precisament en un escenari que es relaciona directament amb els esdeveniments del 23-F del 1981: el madrileny hotel Palace. Va ser un acte estrictament privat. Hi eren presents el senador Sala i el matrimoni Vicenç i Adela Pedret, uns coneguts empresaris barcelonins residents a Vilademuls. Naturalment ningú no podia

saber que aquell era un acte de comiat d'aquesta figura singular en l'estament militar espanyol en l'etapa de la transició. Es va parlar de Catalunya i especialment de Girona, una terra que havia captivat Gutiérrez Mellado. Es va parlar de la Costa Brava i de la Garrotxa. De la seva acció en la lluita contra la droga, en la qual, per cert, va obtenir la col·laboració, que ell sabia apreciar, del propi Ramon Sala i del diputat gironí Salvador Carrera. La gastronomia també va ser un altre tema compartit: els seus amics gironins havien descobert al militar els secrets dels nostres productes i de la nostra cuina. I fins de la situació econòmica i fins un xic de política, tema al qual normalment el capità general era al·lèrgic. Va fer una recomanació a Ramon Sala. «¿Es que tindrè que ponerme los galones, para decirte que queda prohibido el que no te presentes?». Va ser la seva resposta en saber el propòsit del polític de Castellfollit de tornar a l'activitat privada.

Girona i els gironins hem perdut un bon amic.

J. VÍCTOR GAY